

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 955

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 octombrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 221 din 29 aprilie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), ale art. 9 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	2–5
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
62. — Ordin privind aprobarea prețului de referință al energiei electrice produse în cogenerare de înaltă eficiență, care beneficiază de bonus	6
63. — Ordin privind aprobarea valorilor bonusurilor de referință pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență și ale prețurilor de referință pentru energia termică produsă în cogenerare, aplicabile în anul 2026	6–8
64. — Ordin privind aprobarea valorilor prețurilor de referință pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, aplicabile în perioada noiembrie-decembrie 2025 și semestrul I al anului 2026	9–10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 299 din 15 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 221

din 29 aprilie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), ale art. 9 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), ale art. 9 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Paulina-Lucia Brehar și Mărioara Isailă în Dosarul nr. 2.980/117/2020 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 632D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 766D/2021 și nr. 1.738D/2021, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Marian Budă și alții în Dosarul nr. 4.730/117/2020 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, respectiv de Irina Alice Leasă și alții în Dosarul nr. 2.382/93/2020 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 766D/2021 și nr. 1.738D/2021 la Dosarul nr. 632D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 2 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.980/117/2020, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), ale art. 9 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din**

fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Paulina-Lucia Brehar și Mărioara Isailă într-o cauză având ca obiect soluținarea unor cereri privind drepturi salariale ale personalului din justiție.

8. Prin Încheierea din 17 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.730/117/2020, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), ale art. 9 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marian Budă și alții într-o cauză având ca obiect soluținarea unor cereri privind drepturi salariale ale personalului din justiție.

9. Prin Încheierea din 13 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.382/93/2020, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), ale art. 9 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Irina Alice Leasă și alții într-o cauză având ca obiect soluținarea unor cereri privind drepturi bănești.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 1 alin. (3) și ale art. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale în măsura în care nu păstrează drepturi câștigate în mod definitiv prin hotărâri judecătorești, care se bucură de autoritate de lucru judecat. Sunt încălcate astfel prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4), ale art. 124 și ale art. 126. De asemenea, art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 este în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 44, 41 și 20, întrucât conduc la încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

11. În sprijinul criticilor formulate este invocată jurisprudența Curții Constituționale referitoare la art. 124 și 126 din Constituție și la efectele hotărârilor judecătorești. Sunt amintite în acest sens Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 972 din 21 noiembrie 2012 și Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013. De asemenea, se apreciază că este relevantă în cauză și Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, paragrafele 26 și 27.

12. Autorii excepției au invocat și faptul că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în ședința din 15 mai 2018, analizând Nota Direcției resurse umane și organizare nr. 9.578/2018 în raport cu Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, plecând de la necesitatea ca în cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale să nu existe o salarizare diferită, raportată la mai multe valori sectoriale, valoarea de referință sectorială fiind o constantă, a recomandat ordonatorilor de credite stabilirea unei valori de referință sectorială unice. Menționează că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea valorii de referință sectorială — care prin definiție vizează aplicabilitatea aceluiași criteriu de salarizare unui întreg sector de activitate — nu vizează situații de fapt particulare, ci aplicarea unor prevederi legale cuprinse în acte normative, care au aplicabilitate generală, astfel cum a reținut instanța de contencios constituțional în decizia mai sus menționată.

13. De asemenea, este invocată Decizia nr. 56 din 17 septembrie 2018, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins ca inadmisibilă sesizarea formulată cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept în ceea ce privește acordarea aceleiași valori de referință sectorială pentru toți angajații din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție” de la data punerii acesteia în plată pentru salariați făcând parte din aceeași familie ocupațională, reținând că practica judiciară înregistrată la nivelul instanțelor naționale denotă o interpretare unitară a dispozițiilor legale în discuție — în sensul admiterii unor asemenea acțiuni —, fiind valorificate totodată deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție și ale Curții Constituționale mai sus amintite.

14. Autorii excepției invocă și jurisprudența Curții Constituționale privind dreptul la salariu, amintind Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 859 din 16 iunie 2009.

15. Arată că, anulând drepturile dobândite pe calea unor hotărâri judecătorești, Parlamentul a încălcat autoritatea de lucru judecat a acestora și nu a respectat considerentele exprimate de Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul deciziilor menționate anterior, aceasta fiind de natură să afecteze actul de justiție. Astfel, puterea executivă și cea legislativă interferează și afectează în mod evident puterea judecătorească și, implicit, separația puterilor în stat, astfel cum este consfințită de art. 1 alin. (4) din Constituție.

16. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, autorii excepției au arătat că limitarea sumei sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, la un procent de 30% pe fiecare ordonator de credite, fie că este principal, secundar sau terțiar, este de natură să creeze discriminări în cadrul aceleiași categorii profesionale, în funcție de structura personalului avut în subordine de fiecare ordonator de credite și drepturile cuvenite acestora. Au invocat art. 24 din Legea-cadru nr. 153/2017 și anexa nr. V la lege în care se prevăd pentru domeniul de activitate „Justiție” sporuri în cuantum maxim total de 45%, aceasta fiind o normă juridică civilă specială, aplicabilă acestei familii ocupaționale. Precizează că și în cadrul altor instituții bugetare, sporurile, adaosurile, primele, premiile și indemnizațiile, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite, pot depăși 30% din suma salariilor de bază.

17. În susținerea criticii formulate, autorii excepției arată că, dacă în cadrul a două instanțe există un număr diferit de personal aflat în activitate, concediu medical sau de odihnă ori există un număr diferit de personal contractual sau alte categorii care nu beneficiază de sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25%, respectiv de un spor pentru păstrarea confidențialității de până la 5%, prevăzute de art. 5 din cap. VIII secțiunea I din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 doar pentru magistrați și personalul auxiliar, diferă suma salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și soldelor de comandă/salariilor de comandă, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare, raportat la care se face plafonarea de 30%. Se încalcă astfel principiile de echitate și coerență, vizând crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală, pe baza principiilor normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar statuate de legea unică de salarizare și de Constituție.

18. Mai mult, drepturile acordate de lege ajung să fie iluzorii, în condițiile în care un salariat beneficiază, potrivit legii, de anumite sporuri, pe care, în realitate, nu le poate încasa.

19. Plafonând cuantumul sporurilor acordate, persoane care lucrează în condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase și ar trebui să beneficieze de un spor de până la 15% din salariul de bază sunt private de acest drept în cazul în care celelalte sporuri acordate de lege depășesc pragul de 30%, ele încasând aceleași drepturi salariale ca persoanele care lucrează în condiții normale de muncă.

20. Aceeași situație se regăsește și în cazul persoanelor cu handicap care desfășoară o activitate în condiții normale de lucru și care, potrivit legii, ar trebui să beneficieze de un spor de 15%, pe care însă legiuitorul, deși îl acordă, nu îl mai garantează.

21. Or, în aceste condiții, deși prin lege se statuează că anumite categorii de persoane au anumite drepturi, în fapt, în condițiile aplicării art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, acestea nu le mai sunt acordate, motivat de atingerea pragului de 30% pe fiecare ordonator de credite, sau le sunt acordate diferit, în funcție de procentul cu care se depășește acest prag.

22. Dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 4, 15, 16, 41 și 125 din Constituție. Este invocată Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, în care s-a reținut că un tratament diferit nu poate fi expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie totodată să se justifice rațional, în respectul principiului egalității. De asemenea, autorii excepției invocă și incidența Protocolului nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

23. Totodată, arată că încălcarea principiului egalității se reflectă prin descurajarea anumitor categorii profesionale de a urma cursurile doctorale și încurajarea unor alte categorii de salariați, în acest mod fiind subminat chiar statutul categoriei profesionale din care aceștia fac parte.

24. De asemenea, susțin că legiuitorul nu a făcut în niciun mod dovada existenței unei crize economice pentru a justifica plafonarea indemnizațiilor și reducerea sporurilor judecătorilor, în condițiile în care pentru celelalte categorii profesionale legea unică de salarizare prevede majorări substanțiale.

25. Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Ilfov — Secția civilă apreciază că excepțiile de neconstituționalitate invocate sunt neîntemeiate.

26. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

27. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

28. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

29. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3), ale art. 9 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3): „*Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege.*”;

— Art. 9: „Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare, sporurile și alte drepturi salariale specifice fiecărui domeniu de activitate corespunzător celor 7 familii ocupaționale de funcții bugetare, pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, precum și pentru funcțiile de demnitate publică, sunt prevăzute în anexele nr. I-IX.”;

— Art. 25 alin. (1): „Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.”

30. Autorii excepției arată că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (3) și (4) privind statul de drept și principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 4 privind egalitatea între cetățeni, art. 15, potrivit căruia cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 privind dreptul la muncă și protecție socială, art. 44 privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate, precum și a creanțelor asupra statului, art. 124 privind înființarea justiției, art. 125 referitor la statutul judecătorilor și art. 126 privind instanțele judecătorești. De asemenea, consideră că este încălcat art. 20 din Constituție prin raportare la art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și dispozițiile Protocolului nr. 12 la aceeași convenție privind interzicerea generală a discriminării.

31. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a mai analizat constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate, pronunțându-se cu privire la critici similare prin Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 15 ianuarie 2020, Decizia nr. 85 din 2 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 710 din 2 august 2023, sau Decizia nr. 215 din 9 aprilie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1055 din 21 octombrie 2024. Astfel, în considerentele deciziilor mai sus amintite, Curtea a amintit că limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi nu echivalează cu diminuarea salariului de bază. A arătat că statul are deplina legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea nu sunt drepturi fundamentale, ci drepturi salariale suplimentare. În viziunea legiuitorului, sporurile nu au întotdeauna un quantum fix, ci variabil, fiind stabilite de lege prin raportare la o limită maximă. În acest sens, art. 24 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește că limita maximă a sporurilor, compensațiilor, indemnizațiilor, adaosurilor, majorărilor, primelor, premiilor și a altor elemente ale venitului salarial specific fiecărui domeniu de activitate este prevăzută în aceeași lege-cadru și în anexele nr. I-VIII la aceasta. Ca atare, stabilirea cuantumului concret al sporurilor și al venitului lunar se realizează de către fiecare ordonator de credite, în limitele stabilite de lege, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu. Curtea a conchis că regula limitării sporurilor la un anumit quantum reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în limitele prevăzute de Constituție și destinată aplicării în mod nediferențiat întregului personal plătit din fonduri publice, fără privilegii și fără discriminări.

32. În același sens, prin Decizia nr. 666 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119

din 4 februarie 2021, paragrafele 23 și 24, Curtea a reținut că prevederile de lege criticate nu recunosc necondiționat dreptul la acordarea sporurilor la nivelul lor maxim, ci doar dreptul la acordarea sporurilor, nivelul acestora urmând să fie determinat în raport cu regulile pe care legea le stabilește: încadrarea fiecărui spor în limitele maxime prevăzute în lege și în anexele sale și, totodată, interdicția depășirii cumulate a pragului prevăzut de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017. De asemenea, în accepțiunea legii-cadru, sporurile nu sunt stabilite prin raportare la procent fix, ceea ce rezultă din utilizarea sintagmei „spor de până la ...%”. Regula limitării sumei sporurilor și a stabilirii sporurilor sub forma unei limite maxime, în care fiecare dintre acestea trebuie să se încadreze, și nu ca un procent fix, prestabilit din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în limitele prevăzute de Constituție și destinată a fi aplicată în mod nediferențiat întregului personal plătit din fonduri publice.

33. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 41 din Constituție, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, precitată, paragrafele 18 și 19, a statuat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Legea fundamentală prevede la art. 41 alin. (2), printre drepturile salariale la protecția socială a muncii, „înstituirea unui salariu minim brut pe țară”, fără să dispună cu privire la drepturi salariale suplimentare, cum sunt sporurile, primele, stimulentele și altele. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează să fie plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o autoritate de stat nu poate invoca lipsa de fonduri ca pretext pentru a nu își îndeplini obligațiile (Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 26).

34. Curtea a subliniat că la stabilirea nivelului veniturilor salariale trebuie avute în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit cărora gestionarea sistemului de salarizare a personalului din instituțiile și autoritățile publice se asigură de fiecare ordonator de credite, și ale art. 3 alin. (4) din același act normativ, potrivit cărora ordonatorii de credite au obligația să stabilească salariile de bază/soldele de funcție/salariile de funcție/soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare/indemnizațiile lunare, sporurile, alte drepturi salariale în bani și în natură prevăzute de lege, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu. Totodată, în viziunea legiuitorului, sporurile nu au întotdeauna un quantum fix, ci variabil, fiind stabilite de lege prin raportare la o limită maximă. În acest sens, art. 24 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește că limita maximă a sporurilor, compensațiilor, indemnizațiilor, adaosurilor, majorărilor, primelor, premiilor și a altor elemente ale venitului salarial specific fiecărui domeniu de activitate este prevăzută în prezenta lege și în anexele nr. I-VIII la aceasta. Ca atare, Curtea a constatat că stabilirea cuantumului concret al sporurilor și al venitului lunar se realizează de către fiecare ordonator de credite, în limitele stabilite de lege, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu. O asemenea soluție legislativă ține de dreptul exclusiv al legiuitorului în materia salarizării personalului plătit din fonduri

publice, fără a fi contrară art. 4 și 16 din Constituție și nici art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la interzicerea generală a discriminării.

35. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

36. În ceea ce privește criticile formulate în raport cu prevederile art. 124, 125 și 126 din Constituție, Curtea apreciază că aceste texte constituționale, prin conținutul reglementărilor pe care le cuprind, referitoare la înfăptuirea justiției și statutul judecătorilor, nu au relevanță în cauză.

37. Distinct de cele mai sus reținute, Curtea observă că, prin Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a decis că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și ale art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 la nivel maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ.

38. În motivarea acestei decizii au fost invocate Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, precitată, și Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016.

39. Instanța supremă a amintit că, prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, Curtea Constituțională a decis egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, corespunzător fiecărei/fiecărui funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, iar nu egalizarea elementelor de salarizare suplimentare salariului de bază sau

indemnizației de încadrare, cum sunt sporurile, compensațiile, adaosurile, primele, premiile și celelalte drepturi ce intră în prezent în obiectul de reglementare al art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017. Prin urmare, atât Curtea Constituțională, cât și Înalta Curte de Casație și Justiție, în mecanismele de control al constituționalității legii și, respectiv, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii, corespunzător misiunilor trasate pentru fiecare dintre acestea prin Constituția României, au stabilit că existența unor diferențe în privința cuantumului sporurilor acordate aceleiași categorii de personal care își desfășoară activitatea în instituții diferite nu constituie o încălcare a principiului nediscriminării (paragrafele 93 și 94 din Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024, pronunțată de instanța supremă).

40. Prin aceeași decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a apreciat că abordarea trebuie să fie aceeași și dacă reperul de comparație l-ar constitui nivelul sporurilor recunoscute prin hotărâri judecătorești unor persoane care își desfășoară activitatea în cadrul acelorași instanțe sau parchete, invocarea prevederilor art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 nefiind suficientă pentru a impune ordonatorului de credite egalizarea la nivel maxim a cuantumului procentual al sporurilor individuale, cu încălcarea limitei generale prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017. Aceasta, pentru că responsabilitatea stabilirii și acordării drepturilor salariale revine ordonatorilor de credite, care, în temeiul art. 3 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, au obligația să stabilească salariile de bază/soldele de funcție/salariile de funcție/soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare/indemnizațiile lunare, sporurile, alte drepturi salariale în bani și în natură prevăzute de lege, să asigure promovarea personalului în funcții, grade și trepte profesionale și avansarea în gradații, în condițiile legii, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu. (paragrafele 95 și 96 din Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024).

41. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Paulina-Lucia Brehar și Mărioara Isailă în Dosarul nr. 2.980/117/2020 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Marian Budă și alții în Dosarul nr. 4.730/117/2020 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, și de Irina Alice Leasă și alții în Dosarul nr. 2.382/93/2020 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (3), ale art. 9 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Ilfov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea prețului de referință al energiei electrice produse în cogenerare de înaltă eficiență, care beneficiază de bonus

Având în vedere prevederile art. 72 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 24 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Metodologiei de stabilire și ajustare a prețurilor pentru energia electrică și termică produsă și livrată din centrale de cogenerare ce beneficiază de schema de sprijin, respectiv a bonusului pentru cogenerarea de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 78/2022, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă prețul de referință de 468,25 lei/MWh, exclusiv TVA, pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență în perioada 1 noiembrie-31 decembrie 2025 și în anul 2026, preț care se va utiliza în analiza de supracompensare a activității aferente anului 2025, perioada noiembrie-decembrie, și anului 2026, precum și la analiza de ante-supracompensare aferentă anului 2026.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se aplică producătorilor de energie electrică și termică în cogenerare care beneficiază de bonus pentru cogenerarea de înaltă eficiență.

Art. 3. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 23/2025 privind aprobarea prețului de referință al energiei electrice produse în cogenerare de înaltă eficiență, care beneficiază de bonus, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 12 iunie 2025.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2025.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 15 octombrie 2025.
Nr. 62.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea valorilor bonusurilor de referință pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență și ale prețurilor de referință pentru energia termică produsă în cogenerare, aplicabile în anul 2026

Având în vedere prevederile art. 72 alin. (1) și ale art. 74 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 6 lit. d) și e), art. 8 alin. (1)-(3), art. 10 alin. (4) și (6), art. 22 alin. (1) și (3) și ale art. 25 din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (3) lit. b) și alin. (10), art. 4 alin. (2) și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, cu modificările și completările ulterioare, ale art. II și III din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 19/2025 privind modificarea Metodologiei de stabilire și ajustare a prețurilor pentru energia electrică și termică produsă și livrată din centrale de cogenerare ce beneficiază de schema de sprijin, respectiv a bonusului pentru cogenerarea de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 78/2022, precum și ale Metodologiei de stabilire și ajustare a prețurilor pentru energia electrică și termică produsă și livrată din centrale de cogenerare ce beneficiază de schema de sprijin, respectiv a bonusului pentru cogenerarea de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 78/2022, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă valorile bonusurilor de referință pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență și livrată din centralele care beneficiază de schema de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă valorile prețurilor de referință pentru energia termică produsă în cogenerare și livrată din centralele care beneficiază de schema de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prevederile prezentului ordin se aplică producătorilor de energie electrică și termică în cogenerare, nominalizați în Lista capacităților de producere de energie electrică și termică în cogenerare, cu acreditare finală, aprobată prin decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul

Energiei, care au accesat prelungirea perioadei de aplicare a schemei de sprijin pentru cogenerarea de înaltă eficiență, și administratorului schemei de sprijin Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Art. 4. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 24/2025 privind aprobarea valorilor bonusurilor de referință pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență și ale prețurilor de referință pentru energia termică produsă în cogenerare, aplicabile în anul 2025, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 12 iunie 2025.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2025.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 15 octombrie 2025.

Nr. 63.

ANEXA Nr. 1

Valorile bonusurilor de referință pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență și livrată din centralele care beneficiază de schema de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă

Tabel nr. 1 — Valori aplicabile până la data de 31 martie 2026 (lei/MWh, exclusiv TVA)

	An I	An II	An III	An IV	An V	An VI	An VII	An VIII	An IX	An X	An XI
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil solid	527,21	518,54	509,87	501,20	492,54	483,87	475,20	466,53	457,86	449,19	440,53
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport cu punere în funcțiune până la data de 1.01.2016	304,76	298,50	292,24	285,98	279,72	273,46	267,19	260,93	254,67	248,41	242,15
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport cu punere în funcțiune după data de 1.01.2016	310,64	304,38	298,12	291,86	285,60	279,34	273,08	266,81	260,55	254,29	248,03
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție cu punere în funcțiune până la data de 1.01.2016	304,77	298,99	293,21	287,43	281,66	275,88	270,10	264,32	258,54	252,76	246,98
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție cu punere în funcțiune după data de 1.01.2016	311,03	305,25	299,47	293,69	287,91	282,13	276,35	270,58	264,80	259,02	253,24

	An XII	An XIII	An XIV	An XV	An XVI	An XVII	An XVIII	An XIX	An XX	An XXI
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil solid	431,86	423,19	414,52	405,85	397,18	388,52	379,85	371,18	362,51	353,84
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport cu punere în funcțiune până la data de 1.01.2016	235,89	229,63	223,37	217,11	210,85	204,59	198,33	192,07	185,81	179,55
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport cu punere în funcțiune după data de 1.01.2016	241,77	235,51	229,25	222,99	216,73	210,47	204,21	197,95	191,69	185,43
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție cu punere în funcțiune până la data de 1.01.2016	241,20	235,42	229,65	223,87	218,09	212,31	206,53	200,75	194,97	189,19
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție cu punere în funcțiune după data de 1.01.2016	247,46	241,68	235,90	230,12	224,34	218,57	212,79	207,01	201,23	195,45

Tabel nr. 2 — Valori aplicabile începând cu data de 1 aprilie 2026 (lei/MWh, exclusiv TVA)

	An I	An II	An III	An IV	An V	An VI	An VII	An VIII	An IX	An X	An XI
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil solid	527,21	518,54	509,87	501,20	492,54	483,87	475,20	466,53	457,86	449,19	440,53
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport cu punere în funcțiune până la data de 1.01.2016	313,95	308,16	302,38	296,59	290,81	285,02	279,24	273,45	267,67	261,88	256,09
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport cu punere în funcțiune după data de 1.01.2016	321,58	315,80	310,01	304,23	298,44	292,66	286,87	281,09	275,30	269,51	263,73
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție cu punere în funcțiune până la data de 1.01.2016	328,63	323,29	317,95	312,61	307,27	301,93	296,59	291,25	278,20	272,42	266,64
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție cu punere în funcțiune după data de 1.01.2016	336,80	331,46	326,12	320,78	315,44	310,10	304,76	291,70	285,92	280,14	274,36

	An XII	An XIII	An XIV	An XV	An XVI	An XVII	An XVIII	An XIX	An XX	An XXI
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil solid	431,86	423,19	414,52	405,85	397,18	388,52	379,85	371,18	362,51	353,84
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport cu punere în funcțiune până la data de 1.01.2016	250,31	244,52	238,74	232,95	227,17	221,38	215,60	209,81	204,03	192,96
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport cu punere în funcțiune după data de 1.01.2016	257,94	252,16	246,37	240,59	234,80	229,02	223,23	217,45	211,66	200,27
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție cu punere în funcțiune până la data de 1.01.2016	260,86	255,08	249,30	243,53	237,75	231,97	226,19	220,41	214,63	208,85
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție cu punere în funcțiune după data de 1.01.2016	268,58	262,80	257,02	251,24	245,46	239,69	233,91	228,13	222,35	216,57

ANEXA Nr. 2

Valorile prețurilor de referință pentru energia termică produsă în cogenerare și livrată din centralele care beneficiază de schema de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă

— lei/MWh, exclusiv TVA —

	aplicabile până la data de 31 martie 2026		aplicabile începând cu data de 1 aprilie 2026	
	Destinată consumului populației	Destinată consumatorilor noncasnici	Destinată consumului populației	Destinată consumatorilor noncasnici
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil solid	203,00		203,00	
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport cu punere în funcțiune până la data de 1.01.2016	266,08	329,58	329,58	329,58
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport — care au în componență exclusiv capacități puse în funcțiune după data de 1.01.2016	261,19	323,32	323,32	323,32
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție cu punere în funcțiune până la data de 1.01.2016	279,72	344,50	344,50	344,50
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție — care au în componență exclusiv capacități puse în funcțiune după data de 1.01.2016	274,52	337,89	337,89	337,89

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**privind aprobarea valorilor prețurilor de referință pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, aplicabile în perioada noiembrie-decembrie 2025 și semestrul I al anului 2026**

Având în vedere prevederile art. 76 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 15 alin. (2) lit. a) și art. 43 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (3) lit. b), ale art. 4 alin. (2) și ale art. 12 alin. (1) lit. a) și c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, cu modificările și completările ulterioare, ale art. II și III din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 18/2025 privind modificarea Metodologiei de stabilire a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 77/2022, precum și ale Metodologiei de stabilire a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 77/2022, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă valorile prețurilor de referință pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, aplicabile în perioada noiembrie-decembrie 2025 și semestrul I al anului 2026, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se aplică producătorilor de energie electrică și termică în cogenerare care

nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, pentru determinarea prețurilor reglementate pentru energia termică livrată în SACET.

Art. 3. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2025.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 15 octombrie 2025.
Nr. 64.

ANEXĂ

Valorile prețurilor de referință pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, aplicabile în perioada noiembrie-decembrie 2025 și semestrul I al anului 2026

A. Pentru centrale care, conform legislației în vigoare, au obligația achiziționării de certificate de CO₂

— lei/MWh, exclusiv TVA —

	aplicabile până la 31.03.2026	aplicabile începând cu 1.04.2026
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu cărbune	338,46	338,46
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu biomasă și culturi energetice	321,63	321,63
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport, cu punerea în funcțiune până la data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumului populației	348,15	349,19
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport, cu punerea în funcțiune până la data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumatorilor noncasnici	349,19	349,19
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport, cu punerea în funcțiune după data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumului populației	342,08	343,10

	aplicabile până la 31.03.2026	aplicabile începând cu 1.04.2026
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport, cu punerea în funcțiune după data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumatorilor noncasnici	343,10	343,10
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție, cu punerea în funcțiune până la data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumului populației	419,93	485,99
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție, cu punerea în funcțiune până la data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumatorilor noncasnici	485,99	485,99
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție, cu punerea în funcțiune după data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumului populației	412,29	476,92
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție, cu punerea în funcțiune după data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumatorilor noncasnici	476,92	476,92

B. Pentru centrale care, conform legislației în vigoare, nu au obligația achiziționării de certificate de CO₂

— lei/MWh, exclusiv TVA —

	aplicabile până la 31.03.2026	aplicabile începând cu 1.04.2026
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu cărbune	237,38	237,38
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu biomasă și culturi energetice	220,55	220,55
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport, cu punerea în funcțiune până la data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumului populației	287,45	288,49
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport, cu punerea în funcțiune până la data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumatorilor noncasnici	288,49	288,49
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport, cu punerea în funcțiune după data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumului populației	282,69	283,71
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport, cu punerea în funcțiune după data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumatorilor noncasnici	283,71	283,71
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție, cu punerea în funcțiune până la data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumului populației	359,24	425,30
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție, cu punerea în funcțiune până la data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumatorilor noncasnici	425,30	425,30
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție, cu punerea în funcțiune după data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumului populației	352,90	417,54
Centrale de cogenerare — la funcționarea cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție, cu punerea în funcțiune după data de 1.01.2016, pentru energia termică destinată consumatorilor noncasnici	417,54	417,54

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 299

din 15 septembrie 2025

Dosar nr. 697/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 697/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă în Dosarul nr. 203/120/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere de către părți.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 12 februarie 2025, în Dosarul nr. 203/120/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în situația emiterii unei decizii de recalculare a pensiei pentru un pensionar, fost grefier, prin care se stabilește plata drepturilor actualizate cu o dată anterioară depunerii noii adeverințe privind venituri majorate cu valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, diferențelor de drepturi de pensie astfel stabilite li se aplică dobânda legală penalizatoare și actualizarea cu indicii de inflație, precum și de la ce dată.

Dacă, într-o astfel de situație, sunt aplicabile dispozițiile art. 107 alin. (1) sau cele ale art. 107 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1.531 alin. (2) și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil”.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 263/2010*):

„Art. 107. — (1) În situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire. (...)

(3) Pensia poate fi recalculată prin adăugarea veniturilor și/sau a stagiilor de cotizare, perioadelor asimilate stagiilor de cotizare prevăzute de lege și prin valorificarea altor documente de natură să conducă la modificarea drepturilor de pensie, nevalorificate la stabilirea acesteia. (...)”

9. Codul civil:

„Art. 1.531. — (1) Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării.

(2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit. La stabilirea întinderii prejudiciului se ține seama și de cheltuielile pe care creditorul le-a făcut, într-o limită rezonabilă, pentru evitarea sau limitarea prejudiciului. (...)”

„Art. 1.535. — (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de

la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic. (...)

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept supusă interpretării

10. Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă, prin Sentința nr. 1.616 din 12 septembrie 2024, a respins, ca rămasă fără obiect, primul capăt de cerere al acțiunii privind-o pe reclamanta, fostă grefieră la Tribunalul Dâmbovița, în contradictoriu cu pârâta casa teritorială de pensii, și a admis în parte acțiunea, obligând pârâta la plata diferențelor de pensie cuvenite începând cu data de 1 august 2022 până la zi, sume ce vor fi actualizate cu dobânda legală penalizatoare și indicele de inflație de la data scadenței până la momentul plății efective a sumelor datorate.

11. Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că reclamantei i s-a emis la 5 decembrie 2023 decizia de stabilire a pensiei de serviciu cuvenite, începând cu 1 noiembrie 2023. La data de 26 septembrie 2023 a fost emisă de către Tribunalul Dâmbovița adeverința prin care au fost indicate veniturile reclamantei, în raport cu valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, fără ca drepturile bănești să fie afectate de prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*), urmând a fi avută în vedere perioada 1.01.2018-31.03.2022, plata acestor drepturi nefiind efectuată.

12. Pârâta a solicitat respingerea acțiunii, ca rămasă fără obiect, arătând că la data de 26 februarie 2024 a emis decizie de rectificare prin care a specificat că plata drepturilor bănești va fi efectuată începând cu 1 august 2022.

13. În aceste condiții, tribunalul a constatat că primul capăt de cerere a rămas fără obiect, fiind respins ca atare.

14. Tribunalul a mai reținut că solicitarea reclamantei de acordare a diferențelor bănești rezultate în urma valorificării adeverinței emise de fostul angajator este întemeiată, în raport cu dispozițiile art. 107 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 263/2010*).

15. Referitor la capetele de cerere privind actualizarea sumelor cu indicele de inflație și aplicarea dobânzii legale penalizatoare prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 13/2011*), de la data notificării angajatorului (respectiv 4 noiembrie 2020) și până la data plății efective, prima instanță a admis și aceste cereri, reținând, față de dispozițiile art. 1.531 din Codul civil, că acordarea dobânzii legale nu echivalează cu o dublă reparare a prejudiciului sau cu o îmbogățire fără just temei a reclamantului, invocând în acest sens Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 3 iunie 2014.

16. Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta casa teritorială de pensii, susținând că în mod greșit a fost obligată la plata sumelor actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală, calculate de la data de 1 august 2022, în momentul în care aceasta nu se afla în culpă procesuală, iar adeverințele cu veniturile modificate au fost înregistrate abia la data de 3 octombrie 2023. Ulterior primirii s-a procedat de îndată la emiterea deciziilor de pensionare și, ulterior, la plata drepturilor.

17. Prin Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 se realizează o diferențiere clară între cele două tipuri de dobânzi, în funcție de intervalul temporal al nașterii acestora: anterior scadenței, respectiv după scadență. În consecință, în materia obligațiilor de a da o sumă de bani, dobânda remuneratorie este preț al folosinței banilor până la scadență, iar dobânda penalizatoare are caracter sancționator, fiind aplicată după ajungerea la scadență a obligației principale.

18. Or, apelanta apreciază că nu sunt întrunite condițiile legale de acordare a dobânzii penalizatoare. Mai mult, această obligație nu poate fi reținută în sarcina sa, întrucât nu are nicio culpă în privința respectării dispozițiilor legale în vigoare la momentul emiterii adeverințelor de către unitatea angajatoare și al înregistrării acestora.

19. Intimata nu a formulat întâmpinare la motivele de apel.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

20. Instanța de sesizare a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reținând că obiectul învestirii instanței este reprezentat de solicitarea privind plata diferenței de drepturi rezultate din actualizarea pensiei de serviciu cuvenite reclamantei, începând cu data ieșirii la pensie, și nu cu data depunerii adeverinței, precum și plata actualizată a sumelor cu indicele de inflație și aplicarea dobânzii legale penalizatoare prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 13/2011, de la data notificării angajatorului (respectiv 4 noiembrie 2020) și până la data plății efective.

21. Cu referire la primul capăt de cerere, având în vedere că pe parcursul soluționării cauzei în primă instanță a fost emisă decizia prin care s-a specificat că plata drepturilor bănești va fi efectuată începând cu data de 1 august 2022, acțiunea a fost respinsă ca rămasă fără obiect. În continuare, reclamanta se consideră îndreptățită la actualizarea sumei astfel stabilite cu indicele de inflație, precum și la plata dobânzii legale penalizatoare.

22. Întrucât obiectul acțiunii este reprezentat de recalcularea drepturilor de pensie ale reclamantei, pensionată la 21 iulie 2022 din funcția de grefier la Tribunalul Dâmbovița, litigiul face parte din categoria proceselor la care fac referire dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

23. Cauza este în curs de judecată în calea de atac a apelului, în conformitate cu prevederile art. 96 pct. 2 din Codul de procedură civilă, la Curtea de Apel Ploiești, ce judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Legea nr. 263/2010.

24. Soluționarea apelului depinde de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 107 alin. (1) și (3) din Legea nr. 263/2010, precum și ale art. 1.531 alin. (2) și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil.

25. Apelanta-pârâta susține că nu poate fi obligată la plata dobânzii penalizatoare în lipsa unei culpe a acesteia la emiterea primei decizii de pensionare, dat fiind că decizia cu salariul corect stabilit a fost emisă ulterior stabilirii drepturilor de pensie.

26. Pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept, instanța de sesizare apreciază necesar a se lămuri dacă cererile formulate de reclamantă îi sunt aplicabile dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 sau ale art. 107 alin. (3) din același act normativ, dat fiind faptul că numai pentru prima ipoteză este posibilă recuperarea diferenței cuantumului pensiei în cadrul termenului general de prescripție, calculat de la data constatării diferențelor, astfel cum rezultă din alin. (2) și (5) ale aceluiași articol, și numai în această ipoteză se poate pune problema actualizării sumelor, precum și a acordării dobânzii penalizatoare.

27. O altă chestiune ce trebuie lămurită este dacă, în contextul incidenței dispozițiilor art. 107 alin. (1) din Legea

nr. 263/2010, pârâta casa teritorială de pensii ar putea fi obligată la actualizarea sumelor, precum și la plata dobânzii penalizatoare, în lipsa culpei acesteia la stabilirea cuantumului inițial al pensiei.

28. Mai exact, dacă dispozițiile art. 1.531 alin. (2) și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil sunt aplicabile în cauză în contextul în care pârâta a calculat corect cuantumul pensiei în raport cu înscrisurile existente la dosarul de pensie și, ulterior, a emis o decizie de actualizare ca urmare a emiterii de către angajator a unei noi adeverințe din care rezultă un alt cuantum al salariului reclamantei.

29. Instanța de trimitere a reținut că problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar asupra aspectelor ce fac obiectul sesizării instanța supremă nu a statuat, astfel cum rezultă din jurisprudența sa.

30. Totodată, a precizat că, spre deosebire de art. 519 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai stabilesc și condiția noutății, iar caracterul imperativ al normelor în discuție exclude orice eventuale aprecieri ale instanței de trimitere cu privire la dificultatea chestiunii de drept, astfel că nu se impune analiza îndeplinirii condițiilor referitoare la aceste aspecte.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

31. Apelanta-pârâtă nu a exprimat un punct de vedere.

32. Intimata-reclamantă a apreciat că nu se impune sesizarea instanței supreme, întrucât practica judiciară a Tribunalului Dâmbovița, dar și o hotărâre a Curții de Apel Ploiești sunt în sensul acordării sumelor actualizate, precum și a dobânzii penalizatoare.

33. După comunicarea raportului întocmit în cauză, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nu au fost formulate puncte de vedere de către părți.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

34. Instanța de trimitere a reținut, cu privire la prima chestiune, incidența statuărilor date prin Decizia nr. 44 din 24 februarie 2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 26 mai 2025, arătând că sunt aplicabile dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, întrucât reclamanta din cauza de față, fost grefier, a formulat o cerere similară, respectiv de actualizare a pensiei în baza unei adeverințe emise ulterior deschiderii drepturilor de pensie, dar care atestă venituri mai mari decât cele cunoscute la data emiterii primei decizii de pensionare.

35. Instanța de trimitere a apreciat că adeverința emisă ulterior stabilirii drepturilor de pensie nu atestă venituri suplimentare care nu au fost valorificate la stabilirea pensiei, de natură să conducă la modificarea drepturilor de pensie, așa încât apare ca nelegală încadrarea situației de fapt din speță în ipoteza dispozițiilor art. 107 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind recalcularea drepturilor de pensie.

36. S-a mai reținut și faptul că, în contextul incidenței în cauză a dispozițiilor art. 107 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, reclamanta este îndreptățită la recuperarea integrală a prejudiciului, așa încât devin incidente și dispozițiile art. 1.531 alin. (2) și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil, urmând ca actualizarea și dobânda penalizatoare să fie acordate de la data deschiderii drepturilor de pensie, în limita termenului prevăzut la art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

37. Față de conținutul întrebării adresate instanței supreme, nu a fost necesară consultarea instanțelor cu privire la practica judiciară relevantă.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

38. În procedurile de unificare a practicii judiciare au fost pronunțate următoarele decizii care prezintă relevanță în dezlegarea prezentei sesizări:

— Decizia nr. 44 din 24 februarie 2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 26 mai 2025, prin care a fost admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă și, în interpretarea art. 107 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010, s-au stabilit următoarele:

„Dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind revizuirea drepturilor de pensie sunt aplicabile cererii formulate de un pensionar (fost magistrat), în situația în care, ulterior stabilirii drepturilor sale de pensie, acesta obține o hotărâre judecătorească definitivă de recunoaștere a unor drepturi salariale începând cu o dată anterioară pensionării, precum și adeverința eliberată de angajator cu mențiunea în acest sens.

Consecința incidenței art. 107 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 o reprezintă acordarea diferenței dintre drepturile de pensie stabilite prin decizia anterioară și cele stabilite prin decizia de revizuire începând cu data pensionării și cu respectarea prevederilor art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010.”

— Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 3 iunie 2014, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și s-au statuat următoarele: *„În aplicarea dispozițiilor art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.”*

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

39. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

40. Potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: *„(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal. (2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1). (3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.”*

41. Conform art. 2 alin. (1) din același act normativ: *„Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a*

cauzei respective, *Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*”, iar potrivit art. 4: „*Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.*”

42. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, al cărei obiect să se încadreze în categoriile limitativ prevăzute la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu;

d) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

e) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

43. Spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită, iar Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de către completurile de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță sau în calea de atac, fiind eliminată condiția sesizării doar de către completurile de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor care sunt investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

44. Procesul în care a fost formulată sesizarea de față are ca obiect stabilirea drepturilor de pensie ale unei persoane plătite din fonduri publice (fostă grefieră) și se află în curs de soluționare în calea de atac a apelului, în fața unui complet de judecată din cadrul Secției I civile a Curții de Apel Ploiești.

45. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în sesizările formulate în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă — dreptul comun în materie —, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat în mod constant că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

46. Totodată, s-a statuat că problema de drept supusă dezlegării trebuie să fie o chestiune care ridică serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii, dificultăți decurgând din neclaritatea normei, din caracterul incomplet al acesteia, susceptibil de mai multe sensuri ori accețiuni deopotrivă de justificate față de imprecizia redactării textului legal (a se vedea Decizia nr. 16 din 23 mai 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 779 din 5 octombrie 2016, și Decizia nr. 9 din 20 februarie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 246 din 10 aprilie 2017).

47. Ca atare, chestiunea de drept supusă dezbaterei trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege fie din cauză că acesta este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare sau că și-ar putea extinde efectele după data abrogării lui (prin ultraactivitate), fie că ar intra în coliziune cu principii fundamentale ale dreptului (a se vedea Decizia nr. 32 din 30 martie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020).

48. Prin sesizarea de față, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă se aplică dispozițiile art. 107 alin. (1) sau cele ale art. 107 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 în ipoteza emiterii unei decizii de recalculare a pensiei pentru un pensionar, fost grefier, prin care se stabilește plata drepturilor actualizate cu o dată anterioară depunerii noii adeverințe privind venituri majorate cu valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, și dacă diferențelor de drepturi de pensie astfel stabilite li se aplică dobânda legală penalizatoare și actualizarea cu indicele de inflație, precum și de la ce dată; de asemenea, întreabă dacă în speță sunt aplicabile prevederile art. 1.531 alin. (2) și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil.

49. În primul rând, formularea în acești termeni a sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile nu se circumscrie exigențelor mecanismului de unificare activat, deoarece nu urmărește, în realitate, o interpretare și dezlegare de principiu asupra unor norme neclare, lapidare, incoerente, ci, dimpotrivă, pune în discuție însăși identificarea dispozițiilor legale incidente, raportat la situația de fapt a reclamantei.

50. Or, este atributul instanței de trimitere, în virtutea plenitudinii funcției sale jurisdicționale, de a da calificare raportului juridic individual litigios, pe baza elementelor rezultate punctual din situația de fapt a pricinii, în funcție de care să facă aplicarea cadrului normativ incident în materie de drepturi de pensie, printr-o interpretare corelată și adecvată a tuturor normelor de drept relevante, utilizând în mod conjugat metodele curente de interpretare.

51. Prin urmare, în sesizarea de față, sub aparența cererii de lămurire a unor norme juridice, se urmărește, în realitate, determinarea de către instanța supremă a dispozițiilor legale incidente în situația recalculării drepturilor de pensie ca urmare a emiterii ulterioare de către angajator a unei noi adeverințe de venit, cărora apoi instanța de trimitere să le facă aplicarea pentru o corectă rezolvare a criticilor deduse judecății în apel.

52. Același viciu de formulare se reține și în privința celei de-a doua chestiuni, prin care instanța de sesizare întreabă dacă pârâta ar putea fi obligată la plata dobânzii legale penalizatoare și actualizarea cu indicele de inflație, precum și de la ce dată și dacă sunt aplicabile dispozițiile art. 1.531 alin. (2) și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil.

53. Reiterând, în procedura pronunțării hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor judecătorești, de stabilire a normei incidente, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a-i facilita judecătorului eliminarea ambiguităților, impreciziilor ori lacunelor textelor legale, în scopul asigurării unor dezlegări jurisdicționale adecvate și unitare (a se vedea Decizia nr. 16 din 23 mai 2016 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 89 din 4 decembrie 2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 12 martie 2018, și Decizia nr. 65 din 1 octombrie 2018 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 14 noiembrie 2018).

54. Ca atare, se constată că cele două întrebări adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție nu se circumscriu necesității unei interpretări *in abstracto* a unor dispoziții legale neclare, echivoce, neconstituindu-se într-o chestiune de drept în înțelesul

art. 519 din Codul de procedură civilă sau al art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, ci reprezintă, în realitate, o solicitare de determinare a normelor aplicabile cadrului dedus judecării în concret.

55. O astfel de situație contravine însă exigențelor procedurii hotărârii prealabile, atât celor din reglementarea generală a art. 519 din Codul de procedură civilă, cât și celor din cea specială instituită prin art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, mecanism procedural care impune ca sesizarea să vizeze exclusiv chestiuni de interpretare a legii, la nivel de principiu, iar nu de indicare a normei care să fie aplicată de către instanța investită cu judecata litigiului sau de încadrare a situației punctuale din speță într-o normă sau alta (a se vedea și Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017).

56. În al doilea rând, problemele ridicate au fost dezlegate de instanța supremă prin Decizia nr. 44 din 24 februarie 2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a stabilit că: „Dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind revizuirea drepturilor de pensie sunt aplicabile cererii formulate de un pensionar (fost magistrat), în situația în care, ulterior stabilirii drepturilor sale de pensie, acesta obține o hotărâre judecătorească definitivă de recunoaștere a unor drepturi salariale începând cu o dată anterioară pensionării, precum și adevărul eliberată de angajator cu mențiunea în acest sens.

Consecința incidenței art. 107 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 o reprezintă acordarea diferenței dintre drepturile de pensie stabilite prin decizia anterioară și cele stabilite prin decizia de revizuire începând cu data pensionării și cu respectarea prevederilor art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010.”

57. Referitor la cea de-a doua întrebare, interpretarea textelor de lege în discuție [art. 1.531 alin. (2) și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil] a fost, de asemenea, realizată, cu caracter obligatoriu, prin Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, prin care s-a statuat deja, de principiu, dar cu caracter obligatoriu, că, pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat titularilor unor creanțe prin plata cu întârziere a sumelor ce li se cuveneau, aceștia sunt

îndreptățiți să primească despăgubiri sub forma dobânzii legale penalizatoare, care pot fi cumulate cu actualizarea sumelor de bani cu indicele prețurilor de consum, având în vedere finalitățile distincte ale acestor despăgubiri, și anume menținerea valorii reale a obligației monetare la data efectuării plății, în cazul actualizării creanței cu rata inflației, care are caracter compensatoriu (*damnum emergens*), respectiv câștigul pe care creditorul l-ar fi obținut în caz de investire a sumelor, dacă acestea ar fi fost plătite la scadență, în cazul dobânzii penalizatoare, care are caracter moratoriu (*lucrum cessans*).

58. Culpă sau lipsa ei, în această situație, nu constituie însă o chestiune de drept care să poată fi dezlegată pe calea mecanismului de unificare a jurisprudenței, deoarece ea rămâne esențialmente atașată situației de fapt; așa fiind, revine instanțelor naționale îndatorirea ca, de la caz la caz, în funcție de circumstanțele concrete ale dosarului, să evalueze acest aspect (a se vedea Decizia nr. 55 din 24 februarie 2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 25 martie 2025).

59. Prin urmare, prezenta sesizare nu poate primi o dezlegare pe fond, având caracter inadmisibil, câtă vreme se tinde, în realitate, la o „delegare” a funcției jurisdicționale a instanței de trimitere către instanța supremă, îndrituită să dea doar dezlegări de principiu asupra unor veritabile chestiuni de drept, iar nu să arate normele incidente raportului litigios, a căror aplicare să o realizeze apoi instanța de trimitere (a se vedea și Decizia nr. 63 din 17 octombrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1156 din 29 noiembrie 2022, paragraful 103).

60. Totodată, așa cum s-a arătat, în raport cu deciziile pronunțate de instanța supremă în mecanismele de unificare a jurisprudenței cu privire la interpretarea prevederilor ce fac obiectul sesizării, răspunsurile la cele două întrebări adresate de instanța de trimitere nu comportă nicio dificultate, judecătorul cauzei fiind ținut să dea dispozițiilor legale subsumate întrebării prealabile sensul ce rezultă fără echivoc din Decizia nr. 44 din 24 februarie 2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și din Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii.

61. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă în Dosarul nr. 203/120/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în situația emiterii unei decizii de recalculare a pensiei pentru un pensionar, fost grefier, prin care se stabilește plata drepturilor actualizate cu o dată anterioară depunerii noii adeverințe privind venituri majorate cu valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, diferențelor de drepturi de pensie astfel stabilite li se aplică dobânda legală penalizatoare și actualizarea cu indicele de inflație, precum și de la ce dată.

Dacă, într-o astfel de situație, sunt aplicabile dispozițiile art. 107 alin. (1) sau cele ale art. 107 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1.531 alin. (2) și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.080	850	310
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.650		340
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.480		500
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.050		120
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.190		385
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.895		360
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.345		130

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	165	410	980	2.150	665	1.660	4.150	9.960	21.905
ExpertMO	120	300	745	1.780	3.920	1.175	2.930	7.325	17.575	38.660

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	195	490	1.175	2.575	765	1.915	4.780	11.475	25.240
ExpertMO	145	360	900	2.150	4.720	1.425	3.560	8.900	21.355	46.980

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	145 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 644316